

РЕШЕНИЕ

№ 5125

гр. София, 28.09.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5383** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите
от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. Н. У. срещу решение № 22 от 17.04.2012 г.,
постановено по наказателно от административен характер дело № 10578/2011 г. на
Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 101 състав, с което е отменено
наказателно постановление /НП/ № 11012476/27.04.2011 г., издадено от Директора на
Агенцията за Държавна Финансова Инспекция.

С посоченото НП на касатора е наложено административно наказание „глоба” в
размер на 3000 лева на основание чл. 131, ал. 3, пр. 2 от ЗОП. СРС е намалил размера
на глобата на 2000 лева.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно.
Посочва се, че договора за възлагане на обществена поръчка е сключен, съгласно
разпоредбите на ЗОП и че изпълнителят [фирма] е представило всички изискуеми
документи. Инвокирани са доводи, че проверката е извършена 17 месеца след
подписване на договора и в специалния закон няма изискване възложителите да
изготвят и съхраняват досие на изпълнителите на обществени поръчки. Според
касатора при проверката са участвали лица, които са били назначени много по късно в
агенцията и не са били заинтересовани да представят необходимите документи и да
възразят срещу констатациите в протокола.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът се явява лично, като поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрисконсулт М. оспорва жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представляващия касатора и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен лично на 08.05.2012 г. Жалбата е пададена чрез СРС на 21.05.2012 г. /вх. 22579/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд не е изследвал относимите към спора обстоятелства и факти и въз основа тях е изградил правните си изводи.

Към момента на разглеждане на спора пред настоящата инстанция е изтекъл срока, след който административно-наказателното производство не може да продължи, поради изтекла абсолютна давност.

По силата на разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Тъй като в ЗАНН липсват изрични норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, съгласно който, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години, в случаите, извън хипотезите по т.т. 1, 2, 3, 4 на същия текст. Текстът на чл. 81, ал. 2 от НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. На основание чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора двугодишния срок по чл. 81, ал. 1, т. 5 от НК /в редакцията към 2009 г./. Следователно, срокът на така определената абсолютна давност е три години. Предвид датата на извършване на административното нарушение, така както е определена от наказващия орган – 18.06.2009 г., този срок е изтекъл през 18.06.2012 г. С изтичането на давността, предвидена в чл. 81, ал. 3, във връзка чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК е погасена административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за процесното административно нарушение, поради което е производството по делото следва да се прекрати на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК.

Касационният състав намира, че е недопустимо, изключвайки прилагането на погасителната давност и по отношение на извършителите на административни нарушения, те да бъдат поставяне в по-неблагоприятно положение от лицата, извършили престъпления, по смисъла на чл. 9, ал. 1 от НК.

Предвид на гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че не следва да обсъжда наведените от страните доводи по същество.

Решението на СРС следва да бъде отменено, като по същество се отмени изцяло оспореното НП.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 22 от 17.04.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 10578/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 101 състав, като вместо него постановява,

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление /НП/ № 11012476/27.04.2011 г., издадено от Директора на Агенцията за Държавна Финансова Инспекция, с което на Р. Н. У. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3000 лева на основание чл. 131, ал. 3, пр. 2 от ЗОП.

Решението е окончателно.